

Alfred Christensen: Jeg har godtgjort, at den Gang det gamle Højre fremsatte Paastanden, afkræftede Udvalget ved Hjælp af Skrivelsen fra Københavns Magistrat, at noget saadant skulde være Tilfældet. Naar nu Paastanden fremsættes paa ny fra det unge Højres Side, og det siges, at saaledes have Tiderne forandret sig, at nu finder dette Misbrug Sted, vil jeg overlade til det ærede Medlem og hans Parti at fremskaffe Bevis derfor. Min Erklæring gik ud paa, at jeg og mine Venner ikke for Øjeblikket ønske at sætte os i Bevægelse i den Retning. Det ærede Medlem, der nu fremkommer med en ren og skær Paastand derom, maa selv søge at føre Beviset for dens Rigtighed.

Birck: Det er vanskeligt at tro paa Oprigtigheden af den høje Regerings Motiver. Ikke at jeg tror, at Regeringen ikke ønsker at faa Sagen igennem, siden den har forelagt den. Men jeg tror ikke, dens Motiv til dette Lovforslag i og for sig er, at den tror, det er en landsgavnlig Reform, den vil gennemføre. Jeg tror, dens Motiv er politisk og taktisk, at det er, for at bruge et Udtryk af det meget ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), en rød Fjer i en graa Hat. Der er mange Ting, der tyde derpaa, Jeg skal ikke opholde mig ved, at der er gaaet lang Tid mellem Beslutning og Handling, at det har været længe, inden den høje Regering har forelagt Forslaget. Det kan være, den højtærede Konsejlspræsident har befundet sig i den for ham ikke sjældne Stilling at være i Splid med sig selv. Jeg skal dog ikke støtte det derpaa, men jeg skal støtte det simpelthen paa den Begrænsning, den høje Regering har givet sin Opgave. Den Argumentation, vi fik fra det ærede Medlem for Sorø, (Poul Christensen) var jo, at det er en 50 Aar gammel Lov, der trænger til en Revision. Jeg kan sige, at hvis dette gælder for dette Spørgsmaal, gælder det overhovedet og i endnu højere Grad hele vor kommunale Lovgivning, og naar endelig den høje Regering — jeg siger ikke, det er nødvendigt — vilde optage dette Spørgsmaal til Undersøgelse og lægge det foran os, synes jeg, at det havde været uendelig rigtigere, om det havde været et Led i

den almindelige kommunale Reform, som der med større Ret og Føje trænges til end en Valgretsreform. Havde det været saaledes, vilde Stillingen ogsaa have været en noget anden, i alt Fald for mig. Da vilde det have staaet for mig som et virkelig sagligt Reformspørgsmaal, og over for et sagligt Reformspørgsmaal vil jeg bemærke, at jeg — ligesom jeg antager alle mine Partifæller — vilde være lykkelige ved at arbejde sammen med Regeringen. Men i et rent politisk begrundet Spørgsmaal, hvor Hensigten er, om jeg saa maa sige, den politiske Profit, vil jeg tilstaa, maa jeg i alt Fald have Lov til at have Grund til at staa noget køligt. Og Spørgsmaalet om en kommunal Reform er i Virkeligheden i samme Øjeblik nødvendigt, saa sandt som det Spørgsmaal, hvem man giver Valgret til, er sammentvævet med, uadskilleligt fra Spørgsmaalet om, hvilken Beføjelse man giver de kommunale Raad, hvilke Opgaver, hvilken Magt og hvilken Begrænsning man giver disse kommunale Raad. Punktet om Skattevedtægterne er allerede blevet berørt af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller). Men jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at vore kommunale Love jo ere et halvt hundrede Aar gamle, og at Kommunerne have faaet en hel anden Betydning i Samfundslivet. Den Kommune, vi havde for 50 Aar siden, var en lille lokal Kommune. Den, vi have nu, har store statslige Opgaver, meget vigtige statslige Formaal gennemføres nu gennem Kommunen. Kommunen optræder i meget som en Art statslig Embedsmand.

Under saadanne Forhold synes jeg, det var ønskeligt at faa en kommunal Reform frem, og det forundrer mig, at Regeringen ikke har gjort det, saa meget mere som den paa dette Omraade sidder inde med meget stor Sagkundskab. Medlemmer af Regeringen have været Medlemmer af Raadene, og her i denne Sal har af det høje Flertals Mænd de fleste faaet en politisk Forskole og en god politisk Forskole i Amdsraad og Sogneraad. Netop i disse Spørgsmaal er der her stor Sagkundskab samlet, og selv med Fare for at blive uenig med Konsejlspræsidenten mener jeg, at Sagkundskaben har